



## "Erdély föld alatti és felszíni természeti kincseinek terepen történő megismerése"

Határtalanul! program, Erdély  
2023. május 9-14.

Kecskeméti Katona József Gimnázium  
Beszámoló a HAT-KP-1-2022/1-001065 számú  
pályázat megvalósításáról

### **1. nap:**

2023. május 9-én iskolánk 7.a osztálya elindult, hogy a Határtalanul! program keretein belül hat varázslatos napon át megcsodáljuk Erdély tájait, kultúráját, történelmi nevezetességeit erősítve diákjaink magyarságtudatát, hazaszeretetét.

Az első napon a nagylaki határátkelőn nem kevés várakozás után átjutva kilométerről-kilométerre tárult elénk mindaz a csoda, amiért érdemes volt elindulni.

Első megállónk Nagydísznódon volt, ahol az Evangélikus Erődtemplomot és a főtéren álló Vitéz Mihály fejedelem bronz lovas szobrát tekintettük meg.



Továbbindulva Szeben történelmi vármegye Vöröstoronyi-szorosának az, ún. Törttoronynak megtekintése és megmászása után a hosszú utazás közben néhány "feledhetetlen" benzinkúti megálló beiktatásával megérkeztünk Fogarasra.



Itt nem csupán a vár kápráztatott el bennünket monumentalitásával, hanem néhány kultéri, rég elfeledett játékforma is új értelmet nyert elgémberedett lábaink megpihentetésére.

Útközben integettünk a mostanában egyre nagyobb büszkeségre okot adó Sepsiszentgyörgyi Stadion épületének, majd végre megérkeztünk főhadiszállásunkra, Tusnádfürdőre, ahol 4 éjszakát tölthettünk el a Szent Kristóf Panzióban.

## 2. nap:

Május 10-én Tusnádfürdőről indult az első igazi kirándulós napunk. A gyergyói szerpentinen autóbusszunkkal felkapaszkodva a Békás-szoros égis érő sziklái között sétálhattunk végig a csörgedező Békás-patak völgyében. Felnőtteket és gyerekeket is egyaránt lenyűgözött az Oltárkő és a természet közelsége. A Kis-Cohárd csúcstámadása nem várt nehézségeket okozott a csúszós, helyenként megmászhatatlannak tűnő útvonalon. Túrászásban és kalóriaégetésben nem volt hiány, az biztos! Csatapultunk következő állomása a Gyilkos-tó volt, ahova néhányan már a helyi árusoktól vásárolt szuvenírek birtokában érkeztek meg.



Az 1837-es tó keletkezésének lehetséges változatai izgalmas, gondolatébresztőként hatottak a túrák után, s így indultunk tovább Madéfalvára, ahol rendkívüli történelem óra után megkoszorúztuk a Siculicidium emlékművet. Ugyanitt nemzeti színű szalagot kötöttünk a 2013-ban elhunyt erdélyi származású magyar hegymászó, Erőss Zsolt tiszteletére emelt kopjafára.



Mindezek után következett a mindenki által talán leginkább várt Csíksomlyói Kegytemplom meglátogatása. Diákjaink itt felolvasták a templomhoz és az aznap meglátogatott történelmi nevezetességekhez kötődő tudnivalókat és egy-egy irodalmi alkotás részleteit. Megindító pillanatok voltak.

Ezután a környező dombok felfedezése következett szabadidős tevékenység keretein belül. Itt leptek meg bennünket igazán a diákok. Mi, kísérőtanárok azt gondoltuk, hogy nem mindenkinek lesz kedve már újabb dimbek-dombok megmászásához az előzmények után, de be kell ismerni, hogy szerencsére tévedtünk. A csodás tájak élvezetét a lélegzetelállító égi képződmények csak fokozták felhők és napsütés formájában. Így láthattuk a Szent Antal kápolnát és egy kisebb Mária-kegyhelyet is.



### **3. nap:**

Korán reggel indultunk Szentegyházára, ahonnan mintegy 2 órás út során traktor vontatta szekéren jutottunk fel a Madarasi Menedékházig. A menedékházig vezető úton oda - és visszafelé is várva-vártuk a medvét, de nem találkoztunk össze vele.

Találkoztunk viszont egy életre szóló élményt adó székely idegenvezetővel, aki ízesen, autentikusan számolt be a legfontosabb tudnivalókról, s olyan lendülettel vezetett fel minket gyalog a Madarasi Hargita tetejére, hogy még a helyenként 50-60 cm-es hó sem lehetett akadály.



A kopjafákkal és turulmadárral ékesített hegytetőnél csak a Kárpátok vonulatai, s az egykori nagy Magyarország elcsatolt részei voltak megrendítőbbek. Helyenként bizony törölgettük könnyeinket.



A visszafelé vezető szekérúton megküzdöttünk a hideggel és a széllal, de a frissen kisült, előre megrendelt kürtőskalács enyhített a kínokon.

A nap befejezéséként Orbán Balázs székely író, publicista, történész és etnográfus szelykefűrdői sírját kerestük fel és koszorúztuk meg.



#### 4.nap:

Május 12-én a Torjai bűdösbarlang, a Mohos-tőzegláp és Szent Anna-tó következett. A diákokkal egy érdekes idegenvezetésen vehettünk részt, mely során megismerkedtünk a láp adta körülményekkel, illetve az ott kialakult élővilággal. Az idegenvezetőnk örömmel mesélt a területen előforduló növényekről és azok mellékhatásairól.



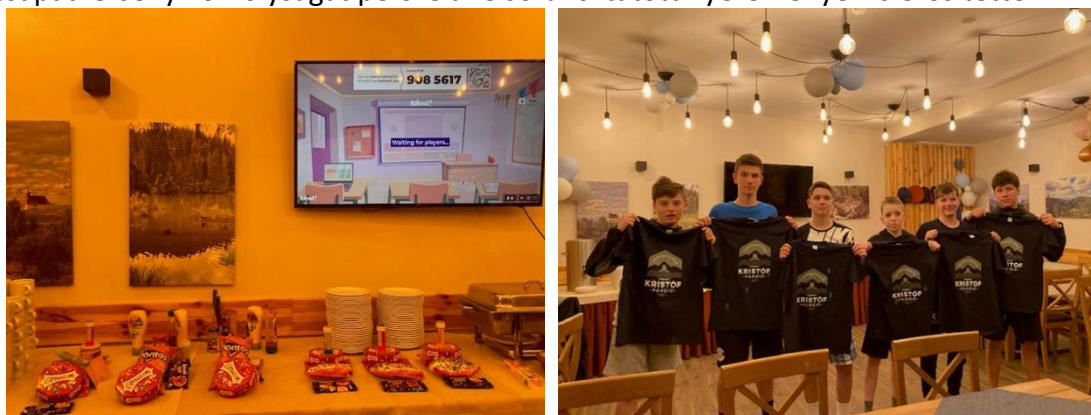
A közel egy órás program után a Szent Anna – tó volt a következő célállomásunk. Ide kétféleképpen juthattunk le. Mi a rövidebb, ám kicsit meredekebb megoldást választottuk, hiszen egy szerpentines, lépcsős útvonalon érkeztünk meg a partra.



A gyerekek megismerkedhettek a tó legendájával és utána körülbelül fél órási szabadfoglalkozáson vehettek részt. Páran körbesétálták a tavat, mások a parton levő padokon pihentek és beszélgettek. A napot kürtőskaláccsal zártuk, majd a szállásra visszaérve bőséges vacsora mellett megbeszéltük az élményeinket.

Ezen a napon egy diák reggel rosszul lett miatt az egyik kísérőtanárral a szálláson maradt ugyan, de az osztály videóüzenetet küldött neki, ami olyan hatásos volt, hogy másnapra teljesen felgyógyult, így a csapat teljes létszámmal folytathatta tovább a kalandozást!

A május 12-i este volt a tusnádfürdői szállásunk utolsó eseménye, ahol Kahoot-partival zártuk az eddig megismert helyszínekről tanultakat. Büszkén jelenthetjük, hogy diákjaink tájékozottságát az újonnan tanultakról még a helyiek is megdicsérték. A csapatverseny komolyságát persze a felsorakoztatott nyeremények is erősítették.



### 5.nap:

Elbúcsúzva tusnádfürdői szállásadóinktól hazafelé vettük az irányt, de egy rövid buszozás után meg is álltunk a prázsmári erődtemplomnál. Második megállóként Brassó belvárosa következett.

A Fekete templom után megkerestük Európa egyik legkeskenyebb utcáját, a Zsinór utcát és személyesen is megnézhettünk néhány befutót a főtéren zajló félmaratoni futóverseny célvonalánál.



Továbbutazva először messziről, majd közelről is megcsodáltuk Déva várát. Ekkor már meg sem kottyant "néhány" felfelé vezető lépcső az edzett csapatnak!

Este elfoglaltuk új, s egyben utolsó szálláshelyünket a Csernakeresztúr melletti Nisztor panzióban, ahol többfogásos vacsorával és a romániai magyarság életét, történelmét és jelenét bemutató beszélgetéssel vártak bennünket a házigazdák.

A kellemes este kinti játékokkal telt el.



## 6. nap:

Ez a nap indult a legnehezebben. Nem csak azért, mert már az utolsó szakaszához értünk programunknak, hanem azért is, mert az egyik tanulót makacs emésztési problémákkal ápoltuk egész éjszaka. Rövid tanácskozás és megfelelő terápia után úgy döntöttünk, hogy programunk utolsó pontját, a mézgedi cseppkőbarlangot kihagyva, ám Brad városát és az ottani Aranyműzeumot megtekintve indulunk haza, Kecskemétre. Természetesen nem örültünk a változásnak, de mérlegelnünk kellett diákunk egészségi állapotát és azt, hogy esetleg mások is lebetegedhetnek az utazás közben. Szerencsére az út során már nem történt megbetegedés, így aztán a bradi közös pizzázás megkoronázta a napot, a határátkelés után már mindenki örömmel várta a hazaérkezést is.

Zárásként jól illeszkedik Eszes Rita két gondolata:

“Talán nem ott kötöttem ki, ahová eredetileg elindultam, de lehet, hogy éppen ott vagyok, ahol lennem kell.” És: “Néha el kell szökni a világ elől, hogy továbbra is benne tudj élni.”

Köszönjük, hogy “elszökhettünk”!

